

РЕШЕНИЕ

№ 6406

гр. София, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6655** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от „ТБГ” ООД, подадена чрез упълномощения представител адв. Д. Д., срещу решение № 803 от 07.03.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 10815/2021 г. от Софийски районен съд, 110-ти състав. С него е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 115 от 19.08.2019 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на жалбоподателя на основание чл.324, ал.1, пр.1 вр. чл.79 вр. чл.336 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 30000 лв. за нарушение по чл.324, ал.1, пр.1 вр. чл.79 от ЗЕС. С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно поради неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което да бъде отменено и процесното наказателно постановление. Претендират се и разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът – Комисията за регулиране на съобщенията в представен по делото писмен отговор и в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. Г. оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да остави обжалваното

решение в сила, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град, 14-ти касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил оспореното пред него наказателно постановление. За да постанови този резултат, е приел от фактическа страна, че във връзка с получен в КРС от К. С. сигнал по повод проведен от същата разговор със служители на „Велмакс Лукс“ ООД - П. с цел реклама на стоки и покана за участие в демонстрацията им, от служител на длъжност „главен инспектор“ в ГД „Контрол на съобщенията“ била извършена проверка, тъй като лицето С. заявила, че никога не е предоставяло телефонния си номер във връзка с маркетингови проучвания.

В хода на извършената проверка било констатирано, че дружество „ТБГ“ ООД е сключило с „Уоол Премиум“ ЕООД договор за предоставяне на услуги № 95/28.12.2018 г. На база на този договор на 20.02.2019 г. „ТБГ“ ООД предоставило обществена електронна съобщителна услуга на „Уоол Премиум“ ЕООД чрез използване на индивидуално определен ограничен ресурс, а именно номера от номерационния план на РБ, в т.ч. и телефонен номер 02/4738785. Електронната съобщителна услуга включвала техническо свързване чрез посочения телефонен номер, което позволявало на „Уоол Премиум“ЕООД да осъществява телефонни обаждания. В хода на проверката били приложени справки, съдържащи данни за проведени разговори на 20.02.2019 г. с номер [ЕГН] в продължение на общо 72 минути. Посоченият телефонен номер бил използван от К. С.. Във връзка с извършената проверка били съставени констативни протоколи № С-ОК048/03.04.2019 г. и № С-ОК-052/11.04.2019 г.

Във връзка с констатираното при извършената проверка нарушение в присъствието на управителя на „ТБГ“ ООД и на един свидетел бил съставен АУАН № С-126/26.06.2019 г. Представителят на дружеството получил екземпляр от същия срещу подпис. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН било депозирано възражение срещу АУАН. На база на съставения АУАН било издадено процесното НП на председателя на КРС, с което на „ТБГ“ ООД на основание чл.324, ал.1, пр.1 вр. чл.79 вр. чл.336 от ЗЕС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 30 000 лв. за извършено нарушение по чл.324, ал.1, пр.1 вр. чл.79 от ЗЕС.

При така установената фактическа обстановка, съдът е направил правни изводи, че както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи, при спазване на процесуалните правила и в сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН, като същите съдържаха всички законови реквизити по чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. От материалноправна гледна точка съдът е определил като безспорно установено от обективна страна извършеното от жалбоподателя нарушение на чл.324, ал.1, пр.1, т.1 от ЗЕС. Обосновал е извода си като е посочил разпореденото в чл.79 от ЗЕС, както и на дадените с т.43 и т.41 от ДР на ЗЕС легални определения на понятията „ограничен ресурс“ и „обществена електронна съобщителна услуга“. Съдът е приел, че не следва да обсъжда въпроса за субективната страна, доколкото се касаело за безвиновна отговорност на юридическо лице. Счел е, че наложената санкция е правилно определена, като не били налице обстоятелства, които да налагат случаят да бъде

квалифициран като маловажен.

Обжалваното решение е правилно.

Неоснователно е възражението в касационната жалба относно мястото на извършване на нарушението. От данните по делото безспорно се установява, че оспорващият е предоставял услуги чрез номер с код за достъп, обслужващ административна област С., като това изрично е записано в обстоятелствената част, както на АУАН, така и в НП. В тази връзка съдът напълно споделя изложеното от ответника в писмения отговор на жалбата, че мястото на нарушението може да бъде функционално свързано единствено с географската област, която обслужва телефонния код, както и с мястото, където е получено повикването, което според събраните по делото доказателства също е установено в [населено място].

Неоснователно е и възражението за нередовно сезиране на КРС от страна на К. С.. Подадената от нея жалба до Комисията не е предпоставка за образуване на производство за осъществяване на проверка. Същата има характер на сигнал до компетентните органи, който обаче макар и със сезиращ характер, не съставлява задължителното процесуалното действие, въз основа на което да се развие административнонаказателното производство, поради което не следва да се държи сметка за реквизитите му.

Правилно съдът е приел като безспорно установено извършеното от „ТБГ” ООД нарушение на чл.324, ал.1, пр.1, т.1 от ЗЕС. Съгласно чл.79 от ЗЕС за ползване на индивидуално определен и ограничен ресурс за осъществяване на електронни съобщения се изисква разрешение. Съгласно чл.324 от ЗЕС, който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги за осъществяването на които е необходимо издаването на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс без да му е издадено такова разрешение се наказва с глоба или имуществена санкция в размер от 30 000 лв. до 50 000 лв.

По делото е установено, че „ТБГ” ООД е осъществявало обществени електронни съобщения чрез ползване на номер от Н., като не е получил този номер от КРС /първично/ чрез издаване на разрешение по реда на ЗЕС или вторично, по реда на Наредба № 1 от 22.07.2010 г. за правилата за ползване, разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена /Наредбата/. По силата на договор № 95/28.12.2018 г. „ТБГ” ООД се е задължило да предоставя на „Уоол Премиум” ООД телефонна услуга чрез номер 02/4738785, въз основа на която може да се осъществяват изходящи и входящи разговори към Н.. Въз основа на договора му с „Теленор България” ЕАД, на който се позовава, номер 02/4738785 е предоставен на касатора в качеството му на краен потребител. В това качество този номер не е могъл да бъде предоставян за електронни съобщителни услуги.

Правилна е преценката на съда, че процесното нарушение не следва да се квалифицира като „маловажен случай”, доколкото по делото не са установени обстоятелства, които да обуславят по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното административно нарушение.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите са своевременно поискани и следва на основание чл.37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредбата за заплащането

на правната помощ да бъдат определени в размер на 80 лв.
Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК, Административен съд
– София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 803 от 07.03.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 10815/2021 г. от Софийски районен съд, 110-ти състав.

ОСЪЖДА „ТБГ” ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], вх.5, ет.5, ап.13, да заплати на Комисията за регулиране на съобщенията сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.